

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracji: Bez poczty: kwartalnie 3 zlr. 45 kr., miesięcznie 1 zlr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 zlr. 30 kr., miesięcznie 1 zlr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA.

NA GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM dziennym i tygodniowym i z ROZMAITOŚCIAMI wynosi:

Na drugi kwartał 1857 od 1go kwietnia do ostatniego czerwca:

na miejscu 3 zlr. 45 kr.
z pocztą 4 zlr. 30 kr.

Należytość (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. krajowa dyrekcya finansów, w lwowskim okręgu administracyjnym potwierdziła stanowczo prowizorycznego kontrolora urzędu podatkowego III. klasy *Wojciecha Łyzak* i prowizorycznego oficyała urzędu podatkowego II. klasy, *Michała Domaradzkiego*; oficyałowi urzędu podatkowego III. klasy, *Leopoldowi Preyer*, nadała prowizorycznie posadę oficyała II. klasy, a asystentom urzędu podatkowego *Antoniemu Bartosz* i *Błażejowi Narog*, jako też asystentowi rachunkowemu *Piotrowi Janowiczowi* stałe posady oficyałów III. klasy; praktykanta urzędu podatkowego w Bernie, *Prokopa Weber*, mianowała prowizorycznym asystentem rachunkowym III. klasy, a nakoniec praktykantów urzędowych *Feliksa Decordy* i *Teofila Nestorowicza*, jakoteż feldwebła sztabowego i nauczyciela *Edmunda Veith* prowizorycznymi asystentami urzędu podatkowego III. klasy. — Lwów 27. lutego 1857.

Wiedeń, 9. marca. Dnia 10. marca 1857, wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i będzie rozestany IX. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

- Nr. 35. Rozporządzenie ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia z 4. grudnia 1856, prawomocne w całym obwodzie państwa, z wyjątkiem Lombardo-weneckiego królestwa, Nadbrzeża i Pogranicza wojskowego, dotyczące się postępowania pod względem książek, które c. k. nakład książek szkolnych, przesyła dla ubogich uczniów szkół ludowych.
- Nr. 36. Dekret ministerstwa skarbu z 18. lutego 1857, prawomocny dla wszystkich urzędów celnych powszechnego związku celnego, względem celnego postępowania z wagonami kolei żelaznych w internacjonalnej komunikacji z niemieckim Związkiem celnym.
- Nr. 37. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 19. lutego 1857, prawomocne w koronnych krajach objętych w powszechnym Związku celnym, dotyczące się wyniesienia dla próby pobocznego urzędu celnego Iszej klasy *Bieling*, na główny urząd celny IIgiej klasy.
- Nr. 38. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, naczelnej komendy armii i najwyższej władzy policyjnej z 22. lutego 1857, obowiązujące wszystkie kraje koronne, z wyjątkiem wojskowego Pogranicza, o przynależności sądów cywilnych pod względem osób podległych sądownictwu wojskowemu, przystawionych przez straż wojskową.
- Nr. 39. Dekret ministerstwa skarbu z 23. lutego 1857, względem odgranicznego bezpośredniego urzędowego okręgu starostwa górniczego w Hall w Tyrolu i exponowanego górniczego komisaryatu w Klausen ze względem na nową polityczno-sądową organizację Tyrolu z Vorarlbergiem.
- Nr. 40. Dekret ministerstwa skarbu z 27. lutego 1857, prawomocny we wszystkich krajach koronnych powszechnego okręgu celnego, względem zniesienia w Schönwald stacyi celnej i zaprowadzenia pobocznego celnego urzędu II. klasy.
- Nr. 41. Dekret ministerstwa skarbu z 2. marca 1857, dotyczący się zaprowadzenia celnego urzędu w Porlezza.

Nr. 42. Dekret ministerstwa skarbu z 2. marca 1857, prawomocny we wszystkich krajach koronnych, dotyczący się rozciągnięcia przyzwolonego poborczym urzędem celnym I. klasy wzdłuż granicy pruskiego Szląska i hrabstwa Glatz upoważnienia do zastosowania uwzględnionego cła na surowe żelazo zaopatrzone w świadectwa pochodzenia, po koniec czerwca 1858.

Nr. 43. Rozporządzenie najwyższej władzy policyjnej z 3. marca 1857, dotyczące się uchylecia przesyłki pocztowej na czasopismo: „Das Jahrhundert (Wiek)“.

Z tym zeszytem wyjdzie także i będzie rozestany spis osnowy wydanych w miesiącu lutym 1857 zeszytów dziennika ustaw państwa.

Wiedeń, 10. marca. Dnia 11. marca 1857 wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i będzie rozestany Xty zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

- Nr. 44. Rozporządzenie cesarskie z 18. lutego 1857 względem zaprowadzenia nowej taryfy celnej w Dalmacyi.
- Nr. 45. Dekret ministerstwa skarbu i handlu z 4. marca 1857, prawomocny w Dalmacyi, dotyczący się wykonania nowej dalmatyńskiej taryfy celnej.
- Nr. 46. Dekret ministerstwa skarbu z 4. marca 1857, prawomocny we wszystkich krajach koronnych, dotyczący się wykonania niektórych przepisów nowej dalmatyńskiej taryfy celnej z 18. lutego 1857, co do uwzględnień celnych w handlu Dalmacyi z powszechnym okręgiem celnym.

Sprawy krajowe.

(Nowiny dworu. — Naczelną komendę c. k. marynarki. — Mianowania. — Przyznane dostojenstwo familijne. — Falszywa pogłoski. — Łaski Cesarские.)

Wiedeń, 14. marca. Ich Mość Cesarstwo zaszczytli wieczoraj w piątek reprezentacye w teatrze nadwornym burgu Swoją obecnością. Przepelniony publicznością dom czekał z upragnieniem chwili, kiedy Najjaśniejsi Państwo po czteromiesięcznej niebytności znowu zajmą lożę dworską. Gdy weszli Najjaśniejsi Państwo podczas pierwszych scen sztuki „Der zerbrochene Krug“ do loży, powstali wszyscy obecni i powtórnymi okrzykami radości powitali przybycie Ich Mości Cesarstwa. Najjaśniejsi Państwo przyjęli z łaskawą zyczliwością to wynurzenie uczuć radości i szczerego przywiązania.

Wiedeń, 13. marca. Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem rozporządzeniem z 28. lutego postanowić, by J. cesarz. Mość, najdostojniejszy Arcyksiążę Ferdynand Maxymilian, jeneralny gubernator lombardo-weneckiego królestwa zatrzymał i nadal nadal naczelną komendę c. k. marynarki.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższym listem gabinetowym z 28. lutego b. r. wiceprezydenta namiestnictwa w Medyolanie, Aloizego barona Kübeck mianować przełożonym kancelaryi Jego cesarzewiczowskiej Mości Arcyksięcia Ferdynanda Maxymiliana, jeneralnego gubernatora Lombardo-weneckiego królestwa, sekcijnym radcą w tej samej kancelaryi radcą namiestnictwa w Medyolanie, Józefa hrabię Valmarana, przydzielił do niej nadwornego i ministerjalnego sekretarza przy ministerstwie spraw zewnątrznych, Alfonsa barona de Pont i mianował prezydialnego sekretarza przy namiestnictwie w Tryeście, Augusta Alber-Glanstätten sekretarzem przy tej kancelaryi z charakterem ministerjalnego sekretarza.

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 1. marca r. b. szambelana i asesora municypalnego, Pietro Girolamo nobile *Venier* i jego brata Giuseppe, tudzież szambelana i sekretarza namiestnictwa Bernardo Gustavo nobile *Caboga*, wynieść na prośbę ich do godności hrabiów Cesarstwa austriackiego bez opłaty tary i najłaskawiej przyzwolić, by nobile Giovanni *Papadopoli* nosił i nadal przyznany mu od dawna tytuł hrabi.

Litogr. koresp. austr. z 12go marca zawiera następujący artykuł:

Wychodzący w Paryżu dziennik *Correspondance Havas* podaje w artykule, powtarzanym teraz po dziennikach tyle fałszywych wiadomości, że uważamy za obowiązek uchronić przynajmniej opinię publiczną od podobnych nienawistnych wymysłów. W artykule tym powiedziano:

1) „Usilność, z jaką Austria opiera się połączeniu księstw Naddunajskich, wywołała w najnowszym czasie bardzo dobitną odpowiedź rządu rosyjskiego.“

Mniemana ces. rosyjska nota czyli „odpowiedź“ jest wynalazkiem korespondencji Havas.

2) „Austria starała się, chociaż bezskutecznie, dowieść z początku, że dłuższy pobyt jej wojsk w księstwach Naddunajskich zapewniłby dywanom swobodę w objawianiu ich zyczeń.“

Mniemany zamiar przydłużenia okupacji nad oznaczony termin jest zmyślony.

3) „Hrabia Buol kazał potem oświadczyć, że ewakuacja księstw nastąpi wprawdzie w oznaczonym czasie, ale na mołdo-wołoskiej granicy pozostanie austriacki korpus obserwacyjny aż do zupełnego załatwienia sprawy księstw Naddunajskich.“

Jest to trzeci wynalazek. O ustawieniu korpusu obserwacyjnego nie było mowy nigdy.

4) „Jak tylko nadeszło to oświadczenie do Petersburga, kazał oznajmić książę Górczakow, że na ustawienie austr. korpusu obserwacyjnego na granicy wołoskiej odpowie Rosya ustawieniem rosyjskiego korpusu armii na granicy mołdawskiej.“

Jak zapewnienie trzeciego ustępu jest również i podanie czwartego wzięte z krainy marzeń.

5) „Ta kategoryczna odpowiedź skłoni Austryę bez wątpienia wyrzec się zamierzonego kroku.“

„Bez wątpienia“, gdyż nigdy nie był zamierzony, jak również nie istnieje owa „odpowiedź rosyjska“.

Tak piszą dziś historycy!

— Jego c. k. Apost. Mość raczył w chwili odjazdu Swego z Treviso przeznaczyć 1000 zhr. dla ubogich miasta. Jej Mość Cesarzowa darowała 200 zhr. zakładowi niemowląt.

Ameryka.

(Wybór urzędników. — Śledzenie przedajnych członków kongresu.)

Paropływ „Washington“ przywiózł doniesienia z **Nowego Jorku** z 21. lutego. Jenerała Cass wybrano do departamentu państwa, a p. Cobb do zarządu finansów. W Izbie reprezentantów odrzucono bil taryfy p. Campbell'a z Ohio 110 głosami przeciw 84. Komitet dla dochodzenia przedajności w kongresie przedłożył 19go sprawozdanie i zaproponował wykluczenie członków: Gilbert'a, Edwards'a, Walch'a i Matteson'a i reportera Simonton'a. Po dłuższych obradach odroczone rozstrzygnięcie sprawy na później.

Anglia.

(Adres kupców londyńskich do lorda Palmerstona. — Stan rzeczy bieżący. — Wykaz banku.)

Londyn, 9. marca. Dwadzieścia najznakomitszych domów handlowych w Londynie, które zostają w stosunkach z Chinami, podały następujący adres do Lorda Palmerstona:

Londyn, 5. marca.

Milordzie! My niżej podpisani prowadzący handel z Oryentem kupcy City londyńskiej pozwalamy sobie wyrazić Waszej Excelencji najszczerze podziękowanie nasze za stałość, z jaką bronisz Pan honoru Anglii, a oraz za gorliwość, z jaką ochraniaś życie i własność poddanych angielskich, którzy spokojnie prowadzą handel z Chinami. Ubolewamy nad nieszczęsną kolizją, połączoną ze stratą życia i własności, i obawiamy się wielce, by ostatnie nieprzyjazne wotum w izbie niższej niepociągnęło za sobą dalszych zatargów i nieszczęść. Oczekujemy przeto z pewnością, że Wasza Excelencya obmyśliś stosowne środki, by ochraniać naszych przyjaciół i rodaków, i rozstrzygnąć w zaszczytny sposób terażniejszy krytyczny stan rzeczy w Chinach. Spodziewamy się, że Wasza Excelencya pragnąc osiągnąć ten wielki zamiar nie dasz się odstraszyć zaszkliwionymi wypadkami, by także na przyszłość działać z równą siłą i godnością, dopokąd wszystkie zobowiązania traktatów nie zostaną dopełnione, i nasze stosunki z Chinami nieustalą się na podstawie trwałego pokoju.

C. K. pisze: Terażniejszej sytuacji politycznej trudno nalezyć określić. Obrady parlamentu idą wprawdzie w dalszym porządku, lecz członkowie jego czują to dobrze, że misja ich tak dobrze jakby już skończona. Nie tajno też i opozycyi, że niepodobna jej już przeszkodzić rozwiązaniu parlamentu, a jednak nie rada je przyspieszyć, jak o tem świadczą rozprawy wczorajsze. Sprawy potrzebujące załatwienia zabiorą jeszcze trzy do czterech tygodni czasu, a jednak gonią już teraz ajenci wyborowi po kraju, układają programy wyborcze, wotują adresy zaufania i nagany, a nawet umieszczają już w dziennikach i przemowy do wyborców. Sprzeczność położenia tego okazuje się tem widoczniej jeszcze w postępowaniu przewodników opozycyi. Mr. D'Israeli, który przedwczoraj oświadczył, że nie lęka się rozwiązania parlamentu, i że żadnych w tej mierze trudności stawiać nie będzie, okazał we 24 godzin później całkiem inne usposobienie, gdyż korzystał z pierwszej zaraz sposobności (w sprawie podatku od herbaty), by według sił i mo-

żności swojej przeszkodzić rozwiązaniu. Tym samym torem poszedł i p. Gladstone, któryby rad wprowadzić nową teorię konstytucyjną, jakoby Izba nie była już uprawniona do wotowania podatków. Przed 24 godzinami przedłożył on sam propozycję, by na podatek nie zezwolić. Takie prawo przysłużyła więc jeszcze Izbie w ciągu ostatnich tygodni jej istnienia, lecz do czego innego nie jest już upoważniona! Trudno mu by też przyszło udowodnić teorii tej przykładem z dziejów konstytucyi angielskiej, jakoby upoważnienie parlamentu do wotowania podatków w ciągu ostatnich tygodni jego istnienia było inne, niż w chwili zebrania się Izby. Jakoż nie myślał wcale tego dowodzić. W parlamencie oburzają się na takie machynacje nawet członkowie opozycyi, jak n. p. Tomasz Baring. Zabiegi opozycyi mogłyby przeciągnąć rozwiązanie parlamentu do 8 lub 14 dni, lecz nad to do niczego więcej nie doprowadzą.

W staromiejskiej dzielnicy City odbywają się ciągle demonstracje na korzyść lorda Palmerstona. U Lloydów podpisali z wyjątkiem tylko siedmiu adres za lordem Palmerstonem prawie wszyscy obecni; później zebrało się jeszcze innych 100 członków dla podpisania tego adresu, lecz się z tem spóźnili, gdyż adres wspomniany był już w drodze do hotelu ministra pierwszego, który go otrzymał z rąk przełożonego tego instytutu. Adres giełdy funduszowej podpisali prawie wszyscy znakomitsi jej członkowie. Tak samo i adres zaufania w kawiarni „Baltic“, a w przyszły wtorek zebrać się mają na meeting w tym zamiarze najznakomitsi bankierowie i kupcy w tawernie londyńskiej. Ze wszech stron wzywają lorda Palmerstona, by przyjął kandydaturę w City, lecz wątpią o tem, by na stare swe lata chciał pożegnać się z swoim Tivertonem, a nadto słychać, że dawniej już zobowiązał się przyjąć kandydaturę w Manchester.

W Plymouth otrzymano wczoraj rozkaz, by 1000 żołnierzy okrętowych było w pogotowiu do Chin odpłynąć. Kapitan artylerji Boxer z arsenału w Woolwich otrzymał od rządu nagrody 5000 ft. sztr. za ulepszenie bomb.

Wykaz banku. Banknotów w obiegu 18,596.730 ft. szt. (ubyło o 18.452 ft. szt.). Zapas monety brzęczącej 10,343.715 funt. sztr. (ubyło o 60.975 ft. szt.). Przyszła dywidenda banku wynosić będzie zapewne przeszło 4½%.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Sprawy w radzie stanu. — Przepisy względem orderów. — Porozumienie się w sprawie chińskiej z Anglią. — Doniesienia z Rosyi. — Okręt „Alexander“. — Wiadomości z Algierji. — Pomnik Gay-Lussac.)

Paryż, 9go marca. Na przedwczorajszym posiedzeniu rady państwa, gdy jenerał Allard odczytał odnośne sprawozdanie, wotowano budżet wojenny, i prócz rozmaitych redukcji, na które zezwolił minister wojny, wymazano jeszcze dalszych 10 mil. franków.

Minister sprawiedliwości zaleca okólnikiem władzom krajowym, ażeby bez pobłażania przestrzegaly surowych przepisów względem nieprawego noszenia francuzkich i zagranicznych orderów.

Rząd francuzki zostaje w najlepszem porozumieniu z Lordem Palmerstonem, i obadwa gabinety będą działać wspólnie w sprawie chińskiej. W tym zamiarze zawarto konwencję, a Francya zastrzegła w nim klauzulę na korzyść katolików.

Nowy peruński prezydent ministeryalny pan Elias doręczył wczoraj Cesarzowi swe pisma wierzytelne, jako też pismo odwołujące poprzednika jego pana de Rivero.

Monitor ogłasza dziś zasady nowego kodeksu karnego dla armii lądowej.

Dziennik *Patrie* podaje następujące doniesienie z Petersburga z 1. marca: „Rząd cesarski ustanowił na przedstawienie jenerał-gubernatora Syberyi miasto Kiachtę, położone nad granicą chińską, stolicą powiatu. Kiachtę jest to najznaczniejsze miasto handlowe między Rosją i Chinami, i po ostatnich wypadkach powiększyło się jeszcze bardziej znaczenie jego. Kiachtę będzie mieć na przyszłość komendanta wojskowego i cywilnego gubernatora“. — Rząd rosyjski zamówił w Hawrze kilka paropływów o sile 400 koni. Okręta te mają być użyte do żeglugi na czarnem i azowskiem morzu, jako też na Donie i Wołdze.

Dnia 25go b. m. ma być spuszczone z warsztatu w Rochefort nowy paropływ liniowy „Alexander“. Nazwę tę otrzymał na cześć terażniejszego Cesarza Rosyi.

Rozporządzenie jenerał-gubernatora Algierji z 20. lutego wkłada sekwestr na dobra szczepu Mechtra za udział jego w ostatnim powstaniu w Kabylii.

Postanowiono dekretem, by sławnemu fizykowi i chemikowi Gay-Lussac wzniesiono w Paryżu na miejscu, które później ma być oznaczone — statue brązową, a koszta jej wolno będzie ponosić familii zmarłego. W sprawozdaniu ministra oświecenia poprzedzającym dekret wspomniano o tem, że pomnik ten wzniesiony być ma na placu przed zabudowaniem Sorbony i „Colège de France“.

Belgia.

(Senat zwołany.)

Bruxela, 9. marca. Senat został zwołany na dzień 16. marca. Między pierwszemi projektami, które mają mu być przedłożone, znajduje się ustawa o egzaminach.

Włochy.

(Oświetlenie Koloseum. — Pulki francuskie z Grecyi. — Konsystoryum.)

Rzym, 5. marca. Przedwczoraj wieczór kazali bawiący tu w znacznej liczbie Anglicy oświetlić własnym kosztem ruiny Kolo-

seum pochodniami i ogniem bengalskim. Byłto wspaniały widok. Pomiędzy tysiącami widzów znajdował się także Król Mymilian bawarski. Illuminacja ta kosztowała przeszło 6000 tal. — Z francuskich wojsk, wracających z Grecji, mają przbyć dwa pułki do Civitovecchii; na ich umieszczenie robią przygotowania w kilku klasztorach. — Tajne konsystoryum, które Ojciec Święty chce odbyć w ciągu wielkiego postu, wyznaczone jest podług dzisiejszego postanowienia na dniu 16. marca.

Niemce.

(Konferencye neuenburgskie.)

Dziennik *Zeit* z 8. b. m. zawiera następującą zapewne urzędową wiadomość:

„Pełnomocnicy państw tych, które oprócz Prs podpisały protokół z 8. maja 1852 zgodziły się na życzenie Prs na rozpoczęcie negocjacyi w sprawie neucuburgskiej, a gdy na konferencyi z 5go marca przyszło do bliższego porozumienia się, zaszem według otrzymanej tu w Berlinie wiadomości zebrano się dnia wczorajszego znów na obrady, na których miał udział także pruski poseł w Paryżu, hrabia Hatzfeld. Po ukończeniu rozpoczętych teraz negocjacyi ma na konferencye te wezwany być także pełnomocnik związku szwajcarskiego.“

Rosya.

(Akt obejmujący warunki zasadnicze koncesyi pierwszej sieci kolei żelaznych rosyjskich. Ciąg dalszy.)

§. 5. Kompania ma prawo zupełnego i całkowitego użytkowania na wyłączny swój rachunek, koszt i ryzyko, kolei żelaznych ustąpionych, przez lat ośmdziesiąt pięć, licząc od expiracyi dziesięciu lat, danyh jej na ukończenie roboty, albo też aż do chwili, kiedyby rząd odkupił od niej prawa jej, według §. 9go, poniżej wyłączonego, stosując się do wszystkich warunków oznaczonych i z zachowaniem praw i urządzeń, w Rosyi obowiązujących

§. 6. Rząd gwarantuje kompanii, na procent i amortyzacyę kapitałów wyłożonych pięć od sta na rok od sum poniżej wymienionych.

Dla zastosowania tej gwarancyi, sieć cała podzielona będzie na oddziały w sposób następujący:

- Linia z St. Petersburga do Warszawy, dwa oddziały:
- 1) z St. Petersburga do Wilna lub Kowna i
- 2) z Wilna lub Kowna do Warszawy i granicy Pruskiej.

Linia z Moskwy do Teodozyi dwa oddziały:

- 1) z Moskwy do Kurska,
- 2) z Kurska do Teodozyi.

Linia z Kurska lub Orła do Libawy dwa oddziały:

- 1) z Kurska lub Orła do Dynaburga,
- 2) z Dynaburga do Libawy.

Linia z Moskwy do Niższego Nowogrodu jeden oddział.

Gwarancya rządowa stosować się będzie do każdego z tych oddziałów, oddzielnie wziętych i zacznie się liczyć na każdy oddział, od dnia rozpoczęcia na nim eksploatacyi.

Gwarancya stosować się będzie zresztą do całej sieci dochód ze wszystkich linii biorąc razem.

Trwać zaś będzie aż do terminu koncesyi lub też do chwili odkupu przez rząd.

Co do linii z Petersburga do Warszawy, gwarancya ta rządowa oblicza się na kapitał ośmdziesiątu pięciu milionów rub. sr.

Co do linii ramieniem idącej do granicy pruskiej ku Królewcowi, kapitał dla tej gwarancyi rządowej ustanowiony zostanie stosownie do istotnej długości tego ramienia i w stosunku wydatku średnio wziętego na 69 tysięcy rsr. od wiorsty.

Nareszcie, na zasadzie takiegoż obliczenia i stosownie do istotnej długości każdej linii, ustanowi się kapitał, od którego procent wraz z amortyzacyą gwarantuje rząd na 5 od sta, od kolei żelaznej z Moskwy do Teodozyi, z Kurska lub Orła do Libawy i z Moskwy do Niższego Nowogrodu, ale cena średnia za wiorstę, na każdej z tych kolei, liczy się po 62.500 rubli sr.

Gwarantowany procent w każdym oddziale płacić się będzie stosownie do długości jego.

§. 7. W razie gdyby rząd potrzebował dopełnić pięciu od sta, wyżej wzmiankowanych, odliczy mu się sumy, które forszusował tym tytułem, oddając mu część dochodu czystego przechodzącą pięć od sta.

Samo przez się rozumie się, iż pobieranie dochodu tego ustaje, jak tylko rząd całkowicie spłaconym będzie z sum forszusowanych i procentu od nich, na cztery od sta obliczonego.

§. 8. Gdy czysty dochód z linii z Petersburga do Warszawy wraz z ramieniem do granicy pruskiej, przechodzić będzie pięć od sta kapitału, którego procent gwarantuje się kompanii na tej linii i ramieniu, wtedy połowa przewyżki idzie na rzecz skarbu, dopóki temu całkowicie spłacone nie będą bez procentu ośmnaście milionów r. sr.

Specyalne księgi rachunkowe wydatków i dochodów eksploatacyi na tej linii, utrzymywane będą w tym celu.

§. 9. Po upływie dwudziestu lat, licząc od expiracyi lat dziesięciu na wykończenie robót przeznaczonych, rząd w każdej chwili ma prawo odkupić całą koncesyę.

Dla ustanowienia ceny odkupu, sporządzony będzie wykaz czystego dochodu rocznego na całej sieci w ciągu lat siedmiu poprzedzających rok odkupu; odciągnie się od tego dochód czysty dwóch lat najniekorzystniejszych i z pięciu lat pozostałych wyciągnie się średni dochód czysty.

Średni dochód ten czysty stanowić będzie podstawę do oznaczenia wysokości rocznych rat kompanii przypadających i wypłacanych kwartalnie przez wszystkie lata pozostałe do wypełnienia terminu 85 lat, oznaczonego §. 5.

W żadnym razie wysokość raty rocznej niższą być nie może ani od dochodu czystego w ostatnim roku z lat siedmiu wziętych do porównania, ani też od sumy rocznej procentów gwarantowanych przez rząd §. 6tym.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Azya.

(Zatargi perskie. — Proklamacya chińska. — Postępowanie Chinczyków.)

Paropływem Lloyda „Africa“ nadeszła do Tryestu poczta turecka z 27. lutego. Przyniosła ona bliższe wprawdzie, ale zawsze jeszcze niepewne szczegóły o 3000cznym korpusie rosyjskim, który miano przyjmować z zapalem w Tebrzydzie i Teheranie. Wiadomo już oddawna, że doniesienia tureckie o sprawach azjatyckich są zbyt niedokładne i przekręcane. Zresztą mówiono w Konstantynopolu z taką pewnością, o interwencyi Rosyi, że odnośna korespondencya gazety tryestyńskiej kończy temi słowy: Jeśli wiadomość ta potwierdzi się, natenczas przyjdzie niezawodnie do wojny między Rosyą i Anglią i zawikłania te przybiorą nierównie groźniejszy charakter.“

Monitorowi floty donoszą: „Nienawistne rozkazy, jakie dwór pekiński porozysłał, zostały wprawdzie nie wszędzie ale przecież na wielu punktach wykonane. Niektórzy mandaryni powydawali proklamacye z najokrutniejszymi rozkazami. Tak między innymi powiada gubernator Whampoy w swojej proklamacyi:

„Bezecni cudzoziemcy poważyli się podnieść sztandar buntu przeciw wzniosłej i szanownej władzy Cesarza; napadli miasto Kanton, by je oddać na pastwę płomieniom; ale otrzymali już zasłużoną karę, gdyż nasze niezwyciężone wojska odparły ich i pobili znaczną ich liczbę. Oby ich pokonano na wszystkich punktach kraju. Niech każdy mieszkaniec Chin, spotkawszy Anglika, postąpi z nim tak jak zasłużył. Nasze niezliczone floty, nasze wielkie, całemu światu straszliwe armie, nadszły już, by ich odpędzić. Każdy musi się przyłączyć, każdy musi brać udział w wojnie, a nauczymy cudzoziemców drżyć przed wolą i gniewem naszego władcy, którego wzrok pali jak promień słońca, i którego potęga jest niezmierna. Kto nieusłucha tych rozkazów, będzie uważany za zdrajcę i może być pewnym równie spiesznej jak okropnej kary. Wiedźcie o tem i słuchajcie!

Dan w Whampoy 9. dnia 12. miesiąca.

Mandaryn i gubernator, *Tchyn-Too*.“

Po ogłoszeniu tej proklamacyi, jak powiada *Monitor floty*, jednej z łagodniejszych jeszcze, wyjechali natychmiast znajdujący się w tem mieście Europejczycy, i okręta europejskie oddaliły się z zatoki. Whampoa nienależy do pięciu portów otwartych Europejczykom. To miasto odległe jest o 12 mil angielskich od Kantonu, ale do zatoki jego zawija wiele okrętów dla nabierania wody.

Zatargi chińskie przybrały nową postać: Francuzi działają wspólnie z Anglikami przeciw Chińczykom. *Monitor* zawiera następujące pismo z Hongkong z 14go stycznia, które rzecz tę potwierdza:

„Chińczykowie nie ograniczają się już tylko na obronie Kantonu i rzeki; rozszerzyli proklamacye i broszury wzywające do nienawiści i mordowania obcych; zakazano im zostawać w służbie u barbarzyńców, a nawet obawialiśmy się tu w Hongkong, by do powstania nie przyszło. Sir J. Bowring porozumiał się z admirałem Guerin, naczelnym komendantem dywizyi francuskiej, i przedsięwzięli wspólnie środki odpowiednie, by w razie potrzeby trzymać ludność chińską na wodzy. . . . Zdaje się, że postępowanie Francuzów przypisać należy instrukcyom rządowym otrzymanym pocztą ostatnią. Francya i Anglia porozumiały się, jak słyhać, jeszcze przed otrzymaniem doniesień o wypadkach ostatnich w Kantonie, a to względem otrzymania od rządu chińskiego rewizyi ich traktatów, których termin niedawno upłynął, przy czem zgodzili się na wzajemne postępowanie przeciw Chińczykom i wspólną pomoc sobie przyrzekli.“

Koniec listu zawiera tylko szczegóły dawniej już wiadome.

Ostatnie wiadomości z Chin donoszą, że sir John Bowring, poseł angielski i familia jego uszli szczęśliwie zamachowi otrucia w Hongkong. Jeden tylko służący sir J. Bowring'a uległ zadanej mu zdradliwie przez Chinczyków truciznie.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Londyn, 13. marca. Na posiedzeniu izby wyższej toczyła się rozprawa o prowadzeniu wojny chińskiej. Lord Panmure oznajmił, że ma być wysłany komisarz rządowy, równocześnie mają odplynać łodzie kanonierskie i wojsko do Chin. Komisarz żądać będzie najsamprzód dopełnienia traktatu w drodze polubownej. Izba niższa wotowała bez opozycyi preliminowane wydatki na armię.

Paryż, 13. marca. Wczoraj wieczór renta 3proc. 71.02¹/₂. Najnowszy wykaz banku: zapas gotówki pomnożył się o 27¹/₄ mil. skarb państwa o 22¹/₂ mil. Ubyło w portefejlu 28 mil., obieg asygnacyi bankowych zmniejszony o 15 mil. franków. — Utrzymują ciągle, że sprawa szwajcarska w krótkim czasie zostanie załatwioną.

Paryż, 14. marca. Wczoraj wieczór renta 3proc. 71. — *Monitor* donosi, że rada stanu na wczorajszym posiedzeniu w Tuileryach ustanowiła główne zasady podatku od akcyi i obligacyi. *Oso-*

bny regulamin ustanawia zastosowanie podatku do papierów zagranicznych notowanych we Francji.

Londyn, 13. marca. W izbie wyższej wyjaśniał lord Clarendon główne punkta traktatu perskiego. Persya szanuje niezawisłość Heratu i Afganistanu. W nieporozumieniach żądać będzie Persya przedewszystkiem pośrednictwa Anglii, Anglia pod względem handlowym wielkie będzie miała swobody. Sir Murray z zaszczytami będzie przyjęty. — W izbie niższej oświadczył lord Palmerston, że traktat perski korzystniejszy jest aniżeli projekt lorda Stratford. Obydwie izby odroczyły się.

Konstantynopol, 6. marca. *Presse d'Orient* twierdzi, że podana najsamprzód w jednym z tutejszych dzienników wiadomość o wkroczeniu 3000 Rosyan do Persyi była mylna. — Do Smyrny zawiął paropływ wojenny „Pomone” z admirałem Bouet Villameuz i okręta „Braudon” i „Solon” z francuskim wojskiem okupacyjnym z Pyreju. Wielki angielski okręt kupiecki „Roseon” zatonął z powodu pożaru ładunku węgla, załogę jednak ocalono. Porta wydała ustawę względem prasy. Na założenie drukarni i litografii potrzeba wyższego przyzwolenia. Jeden egzemplarz każdego druku musi być przedłożony do cenzury i pozwolenia rady naukowej. Przedruk bez wiedzy i zezwolenia autora jest zakazany.

Neapol, 6go marca. *Giornale delle due Sicilie* ogłasza liczne ułaskawienia i opuszczenia kary, po największej części za przestępstwa policyjne.

Alexandrya, 7. marca. Tutaj nastąpiła zmiana gabinetu. Książę Achmet-Basza objął ministeryum spraw wewnętrznych, książę Abdul Halim Basza ministeryum wojny, Mustafa Bej ministeryum finansów. Wszyscy ministrowie tudzież nowo mianowani Wekilowie czyli pełnomocnicy, pobierali nauki w Europie.

Bombaj, 16go lutego. Z nad odnogi perskiej niema ważniejszych wiadomości. Donoszą że pułkownik Jakob na czele 1000 ludzi kawaleryi i 23go pułku wyruszył ku zatoce. Dost Mahomed okazuje się przychylnym panu John Lawrence i zdaje się, że przyzwoli na umieszczenie rezydenta w Kandaharze. Z Chin niema nowych wiadomości.

Hongkong, 20. lutego. W dotychczasowym stanie rzeczy niezaszła żadna zmiana.

Wiadomości handlowe.

(Targ na bydło we Lwowie.)

Lwów, 17. marca. Spęd bydła rzeźnego na wczorajszym targu liczył 97 wotów, których w 5 stadach po 12 do 22 sztuk z Dawidowa, Sądowej Wiszni, Lesienic i Bilki na targowicę przypędzono. Z tej liczby sprzedano — jak nam donoszą — na targu tylko 75 sztuk na potrzeb miasta, i placono za woła — mogącego szyć 280 węd. 8 mięsa i 30 8 10ju, 56r.; sztuka zaś, którą szacowano na 410 8 mięsa i 56 8 10ju, kosztowała 82r. 30k. m. k.

Kurs lwowski.

Dnia 17. marca

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	41	4	44
Dukat cesarski	4	45	4	48
Półimperyal zł. rosyjski	8	14	8	17
Rubel srebrny rosyjski	1	36	1	37
Talar pruski	1	31	1	33
Polski kurant i pięciozłotówka	1	11	1	12
Galicyj. listy zastawne za 100 złr. }	82	18	82	45
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne }	78	27	79	—
5% Pożyczka narodowa }	84	48	85	20

Kur listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 17. marca.

	złr.	kr.
Instytut kuś prócz kuponów 100 po	—	—
” przdał ” ” 100 po	83	—
” dał ” ” za 100	82	30
” żada ” ” za 100	—	—
Wartość kuponu od 100 złr.	—	50 ¹ / ₃

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 17. marca.

Obblig. dłu państwa 5% 83⁵/₈; 4¹/₂ —; 4% —; 4% z r. 1850 —; 3% —; 2¹/₂ —. Losowane obligacye 5% —. Losy z r. 1834 za 1000 złr. —; z r. 1839 13. Wied. miejsko bank. —. Wegiers. obl. kamery nadw. —. Akcyje bank. 122. Akcyje kolei póln. 227²/₂. Głognickiej kolei żelaznej —. Oedenburskie — Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 580. Lloyd 427¹/₂. Galic. listy ast. w Wiedniu —. Akcyje niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 łr. 593¹/₃ złr.
Amsterdam l. 2 m. —. Augsburg 104 3 m. Genua — l. 2 m. Frankfurt 103¹/₈ 2 m. Hamburg 76¹/₂ 2 m. Liwurna — l. 2 m. Londyn 10 — 7¹/₂. 2 m. Medyolan 103¹/₈. Marsylia 120¹/₈. Paryż 120¹/₂. Bukareszt 268 Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. 7¹/₈. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —; lit. B. — Lond. —. 5% niż. austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. 79⁵/₈. Renty Lomo —. Pożyczka z r. 1854 109³/₄. Pożyczka narodowa 85⁷/₁₀. C. k. austr. akcyje skarh. kolei żelaz. po 500 fr. — fr. Akcyje c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 268. Hipotekar. listy zastawne —. Akcyje zachodniej kolei żelaznej —

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. marca.

Hr. Coudenhoven Franciszek, c. k. kapitan, z Wiednia. — P. Paszkucki Ignacy, z Rzendowic.

Wychali ze Lwowa.

Dnia 17. marca.

PP. Cywiński Franciszek, do Delejowa. — Gottlieb Antoni, do Liwczu. — Kruszewski Jędrzej, do Chorobrova. — Mysłowski Józef, do Zwiniacza. — Osmulski Władysław i Hieronim, do Góry. — Podlewski Waleryan, do Chomiakówki. — Sokolowski Julian, do Werchraty. — Zawadzki Tytus, do Żurawna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. marca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.20	— 2.3 ^o	90 3	połud.-wsch.	sl. śnieg
2. god. popoł.	327.80	+ 2.1 ^o	89 6	” ”	jasno
10. god. wiecz.	328.20	+ 1.4 ^o	84.5	” ”	”

Wysokość śniegu 0.22.

REPERTORIUM.

Dziś: komedia niem.: „Die beiden Nachtwandler.”
Jutro: na korzyść artysty sceny niem. p. Edwarda Möllner przedst. niem.: „Treff-König” oder „Spieler und Todtengräber.”
W piątek: komedia polska: „Szklanka wody.” (Występ gościnnie p. Aszpergerowej.)

KRONIKA.

Wkładka na Zakład ślepych zebrana za staraniem pana Franciszka Adamskiego, Assessora tego zakładu. (Dalszy ciąg Ob. nr. 58. Gaz. Lw.)

Złożyli: PP. JW. Hr. Starzyński Michał 20r., hr. Krasicki Kazimirz 5r., hr. Jablonowski Józef 5r., hr. Komorowska Zofia 10r., hr. Starzyński Józef 10r., N.N. 1r., A. D. 1r., hr. Komorowski Ignacy 2r., Strzelecki 10r., JE. Arcybiskup Ormiański 5r., Dr. Pilat Stanisław 4r., tego 21 uczniów 5r., Lityński 1r., Kownacki Tadeusz 1r., Munter Alfred 1r., Padlewski Juliusz 1r., Korytowski Juliusz 1r., Krzysztofowicz Roman 1r., Krzysztofowicz Mikołaj 1r., Tuezynski Kazimierz 1r., Starzyński Edmund 1r., Puzyna Jan 1r., Agopowicz Antoni 1r., Suchodolski Kornel 1r., Torosiewicz Mikołaj 1r., Starzewski Henryk 1r., Fredro Stefan 1r., Konopacki Mieczysław 1r., Niezabitowski Franciszek 1r., Poniński Karol 1r., Poniński Adam 1r., Paygert Mieczysław 1r., Koziobrodzki Eugeniusz 1r., Ross Jerzy 3r. Razem 98r. Do tego ze składek poprzedzających 60r. 10k. — Ogółem 702r. 10k. (Dalszy ciąg nastąpi)

Z Nowego Sącza donoszą dziennikowi „Krakauer Zeitung”: Na dniu 6. b. m. zapadła się w domu pod Nr. 224 przy nowej bożnicy powała pod ciężarem cegieł złożonych na strychu i zabiła pięć osób, które podówczas znajdowały się w izbie. Dwoje dziewcząt, Beile Grün i Jachwetę Bodner, dwoje dzieci Berla Hollender, i wieśniaka Wawrzyka Janora z Gołkowic, wydobyto nieżywych z pod rumowiska, trzy osób zaś, małżonków Berla i Hanne Hollender i ich służącą Laine Bruche, które poniosły tylko nieznaczne uszkodzenia, uratowano dzięki spiesznym rozporządzeiom władzy od śmierci z uduszenia. Winowajcę pociągnięto już do odpowiedzialności, a dla zapobieżenia dalszemu nieszczęściu kazano mieszkańcom przenieść się do sąsiedniego domu.

— Z Irukucka donoszą: Na dniu 26. grudnia o godzinie 4 minucie 30. i 27go o godzinie 4. minucie 6, dało się tu czuć trzęsienie ziemi, pierwsze sil-

niejsze niż drugie. W ogóle było tu w roku 1856 pięć razy trzęsienie ziemi, a mianowicie, prócz obudwu wspomnianych, 12. kwietnia, 24. kwietnia i 21. czerwea. Do nadzwyczajnych fenomenów należy także tegoroczna łagodna zima. Zwykle bywało tu w listopadzie i grudniu 25 stopni zimna, tego roku zaś pokazywał termometer tylko raz w ciągu listopada 18°, zresztą zaś najwięcej 4° —7°. Dnia 19. grudnia spadł termometer przy wietrze północnym na 27,5, ale później podniósł się znowu na 7°. Do tego dodać trzeba jeszcze śnieg wysoki na łokcie, co również rzadka rzecz w tych okolicach.

— (Wychodztwo z Anglii.) Emigracya angielska w roku 1856 była o 5000 większa niż w roku poprzednim, i wynosiła 136.000 dusz. Z tych udało się 97.000 do Stanów zjednoczonych, 30.000 do Australii, 5000 do Kanady, 1500 na Przylądek, 1100 do Nowej Zelandyi, a reszta rozprószyła się po wyspach Atlantyku. Pomiedzy wychodźcami do Ameryki znajdowało się 4000 osób, które kosztem Mormonów zawieziono do Utah. Biedni ci ludzie zapredali się w prawdziwą niewolę, gdyż przed odjazdem musieli się zobowiązać, że przed uzyskaniem prawa wolnych robotników spłaca z procentami wydaną na siebie sumę.

Rozmaitości nr. 11.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1. Bukiet balowy. Powieść społeczna z francuskiego.
2. Śmierć Urosza Nemanicza. (Z przekładów Romana Zmorskiego.)
3. Opis niektórych miejsc w Galicyi w r. 1685, przez Francuza w służbie Króla Jana III. (Dokończenie.)
4. Pierwsza peruka.
5. Antipatyje.
6. Słuszna przyczyna.